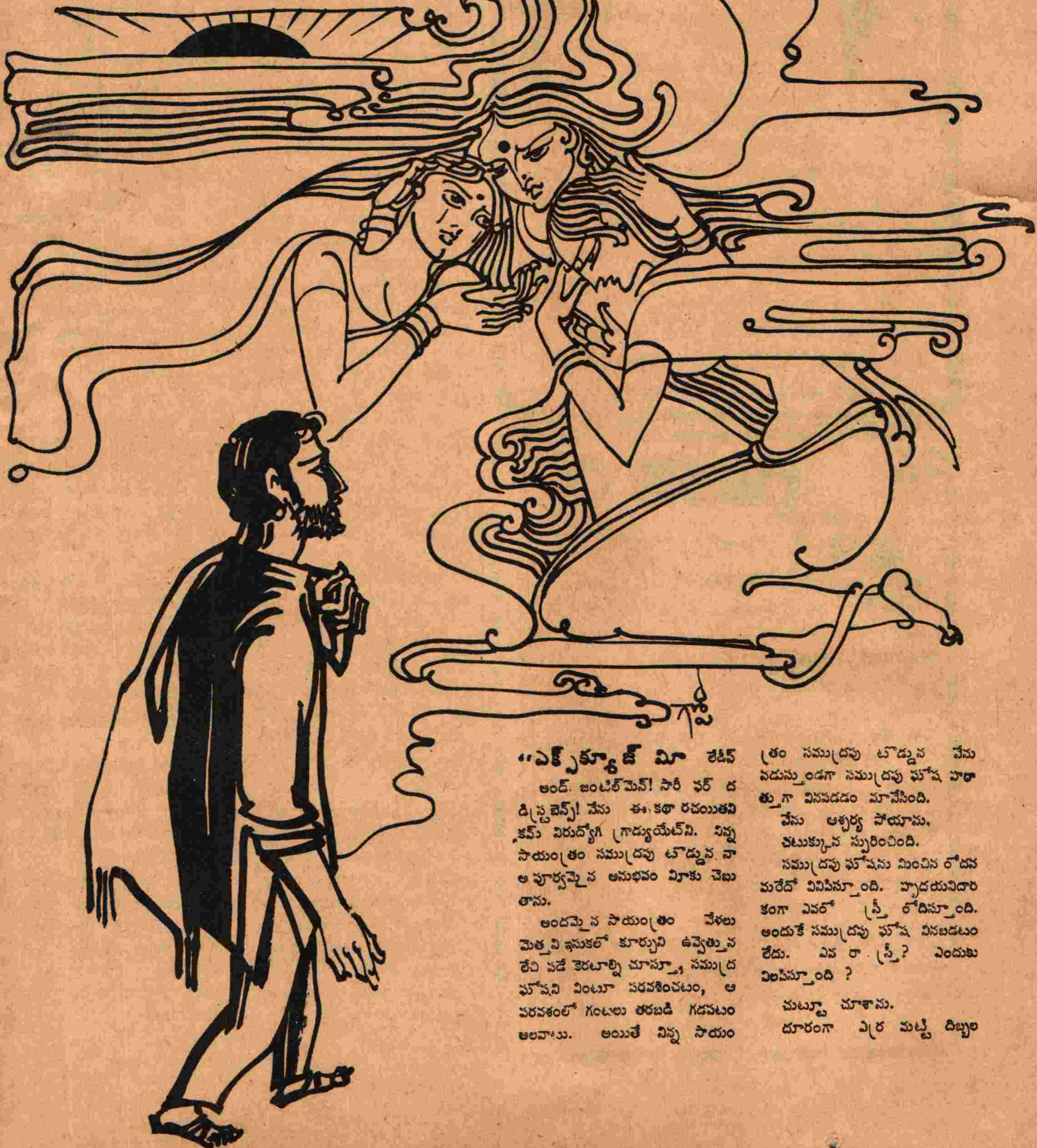

ఎవరో...? ఎవరో...!!

యెరిశెట్టి శంకర రావు

“ఎక్కక్కూడో మీ శరీర

అండ. జంటిల్ మెన్! సారీ ఫర్ ద
డిస్ట్రబ్షన్! నేను ఈ కథా రచయితవి
క్వీ విరుద్ధంగా గ్రాడ్యుయేట్ ని. విన్న
సాయంత్రం సముద్రపు తీరం నా
అపూర్వమైన అనుభవం మీకు చెబు
తాను.

అందమైన సాయంత్రం వేళలు
మెత్తని ఇసుకలో కూర్చుని ఉవ్వెత్తిన
శేచి పడే కెరటాల్ని చూస్తూ, సముద్ర
ఫోషని వింటూ పరవశించటం, ఆ
పరవశంలో గంటలు తరబడి గడపటం
అలవాటు. అయితే నిన్న సాయం

త్రం సముద్రపు తీరం నేను
వదుస్తుండగా సముద్రపు ఫోష వాతా
త్తుగా వినపడడం మానేసింది.

నేను ఆశ్చర్యపోయాను,
చిట్టకొన స్ఫురించింది.

సముద్రపు ఫోషను మించిన రోద
మరేదో వినిపిస్తోంది. వ్యాధయవిదార
కంగా ఎవరో స్త్రీ రోదిస్తోంది.
అందుకే సముద్రపు ఫోష వినబడటం
లేదు. ఎవ రో స్త్రీ? ఎందుకు
వినిపిస్తోంది ?

చుట్టూ చూశాను.
దూరంగా ఎర్ర మట్టి దిబ్బలు

వైద్యంనుండి చక్కటి ఫలితాన్ని పొందండి

తెల్లమచ్చలకు చికిత్స

తెల్లమచ్చలు నయంకాని వేమీ కాదు. నకాలలో నరైన చికిత్స చేస్తే మిగిలిన జబ్బులలాగే ఇది కూడ నయంచేయొచ్చు. మా నిరంతర పరిశోధనల ఫలితంగా తెల్లమచ్చ (బొల్లి)ను నయం చేయటంలో మేము

విజయం సాధించాం. ఈ మందు ఎంత శక్తివంతమైందంటే ఎంత వేగంగా తగ్గిస్తుందంటే—ఉపయోగించిన వెంటనే చర్మం రంగు మారటం ప్రారంభిస్తుంది, కుదుళ్ళను నాశనం చేస్తుంది. మరియు చర్మం యొక్క సహజరంగును త్వరగా పునరుద్ధరిస్తుంది. ఇతర వైద్యులతో మీరు విసిగిపోయి వుంటే మా మందును ఒక్కసారి వాడినంతనే మీకు తృప్తి కలుగుతుంది. మీ జబ్బును గురించిన పూర్తి వివరాలు వ్రాసి మా ఉచిత నలహాను అడగండి:

ఈ వైద్యం కోసం మందును ఎవరైనా చేయవచ్చును. విశ్వనసీయమైన ఫలితాన్ని చూచి మొదలెట్టండి.

SRI AYURVEDIC PHARMACY (Regd.)
P.O. KATRI SARAI (GAYA)

CHOICE

శబ్ద-దృశ్య పరికరాలలో ఒక గొప్ప పేరు

మీకు ఇష్టమైన ఫిల్మ్ స్టార్ ని గుర్తించండి. ఇదిగో "ఛాయిస్" సంస్థ వారి నుంచి మీకు అతి తేలికయిన సాటి.

మీరు చేయవలసినదలా తెలుగు ఫిల్మ్ లలో అత్యంత ప్రజాదరణ గల ఫిల్మ్ స్టార్ పేరు చేప్పడమే.

మొదటి బహుమతి విజేతకు 10 కేసెట్ లు, రెండవ బహుమతి విజేతకు 6 కేసెట్ లు, 3వ బహుమతి విజేతకు 4 కేసెట్ లు లభిస్తాయి. డ్రా ద్వారా బహుమతులు యిస్తారు. నిర్వహణదారుల నిర్ణయం తుది నిర్ణయం.

మీ ఎంట్రీలను, ప్రకటన వెలువడిన 20 రోజులలోగా పంపించండి.

CHOICE INDIA, (TL-1) P.B. 4514, DELHI-110016

Most Popular Film Star Male/Female _____ / _____
Name. Address.

Pin Code.

కవతలగా వో స్త్రీ మూర్తి కనిపించింది. వడివడిగా అటు నడిచాను.

రోదిస్తూ రెండు చేతులు నెత్తిన వేసుకును దో వృద్ధురాలు. అవిళ్ళి ఎక్కడో చూసి నట్టనిపించింది నాకు. ఎవరు? ఉహు గుర్తు రాలేదు. సరకాయించి ఆమె వైపు చూశాను.

ఆమె మొహం దైవ్యంగా, కళ్ళు విస్మేజంగా ఉన్నాయి. ఆ వృద్ధురాలి ముందు మరో ఇద్ద రమ్మాయిలుకూడా ఉన్నారు. తెల్లగా, బొద్దుగా ఖరీదైన పట్టు చీరతో ఉంటుందో అమ్మాయి. నల్లగాచేతచీరతో ఉంటుందో అమ్మాయి. ఇద్దరి మొహాలు కర తప్పి ఉన్నాయి. ఇద్దరూ ఏదో చెబుతున్నారు. వాళ్ళు చెప్పింది వింటూ మధ్య మధ్య దుఃఖాన్ని అపుకోలేక రోదిస్తూంది. ఆ రోదన పూదయాన్ని తెలికేసేలా ఉంది.

నేను వెమ్మడిగా వాళ్ళని సమీపించి వాళ్ళ చేరువలో నిలుచుని వాళ్ళ సంభాషణ విన్నాను.

నల్లగా ఉన్న అమ్మాయి దీనంగా అడుగుతూంది—'అమ్మా! నువ్వు నా కన్నతల్లివి కాకపోవచ్చు. నీ మాట విన్నక నేను దారి తప్పిన దాన్నే కావచ్చు. అంతమాత్రాన నేను నీ కూతుర్ని కానా, అమ్మా?'

అప్యాయంగా ఆ అమ్మాయిని తన ఒడిలోకి తీసుకుని కరుణగా ఆమె శిరస్సుని స్పృశించింది వృద్ధురాలు.

'ఎవరన్నారమ్మా? నువ్వు నా కన్న కూతురివి కాకపోయినా అంతకంటే ఎక్కువేగా?' సానునయంగా పలికింది వృద్ధురాలి స్వరం.

'తన లాగుబోతు స్నేహితుల ముందు నన్ను వీననీలా నిలబెట్టి తన మగ తనాన్ని ప్రదర్శించుకుంటున్నాడు నీ కొడుకు. తప్పు కదా ఇదేసీటయ్యా ఈ ఘోరం! అని నేను గుండె పగిలేలా ఏడుస్తూ అడిగితే 'తప్పిప్పులు చెప్తోంది కులట. వినండోయ్' అంటూ విరగ బడినప్పు తున్నా డమ్మా నీ కొడుకు.' చెబుతూ క్షణం ఆగి మళ్ళీ అంది ఆ అమ్మాయి.

'నీన్న నేను ఒళ్ళమ్ముకుని కడుపు నింపుకోవటానికి పాతిక రూపాయలు సంపాదించుకుంటే అవిలాక్కుని విస్కీలో వాడి కడుపు నింపుకున్నా డమ్మా!' పూదయవిదారకంగా చెప్పిందా అమ్మాయి.

అశ్రుర్యంగా చూస్తూన్నాను నేను. శిలాప్రతిమలా ఉండి పోయింది వృద్ధురాలు.

నెమ్మడిగా చెప్ప నారంభించింది తెల్లగా ఉన్న అమ్మాయి.

"మీకు తెలియదా, ఆత్మయ్యా! మాది పేద కుటుంబం. పేద బడిసంతులు ఉద్యోగంలో ఎలాగో అతి కష్టం మీద పది వేలు అప్పు చేసి మీ ఆబ్బాయికి కట్టు మిచ్చి నా పెళ్ళి చేశాడు మా నాన్న. అల్లడు యోగ్యుడు. నా కూతురు సుఖపడు తుందవి సంబర పడ్డారు. మీ ఆబ్బాయి నన్ను చూసి విసుక్కుంటున్నా డప్పుడు. నేను తన పాతిక దరిద్రాన్నట. నన్ను గాకుండా మరెవరయినా చేసుకున్నట్టుయితే లక్కో, రెండు లక్కో కట్టం వచ్చేదిట. తను మోటారు సైకిలు కొనుక్కోవటావి క్షేనా మా పుట్టింటికి వెళ్ళి డబ్బు తీసుకు రమ్మంటున్నారు. నేను ఏం చెడ్యాలి. నా తరవాత ఇంకా నాన్నకి నలుగురు పెళ్ళి కెడిగిన ఆడపిల్ల లున్నారు. వాళ్ళ పెళ్ళిళ్ళ సంగ తలా ఉంచి వాళ్ళకి సరిగ్గా తిండి పెట్టలేక పోతున్నాడు నాన్న. వే వే మొహం పెట్టుకుని వెళ్ళి నాన్నని డబ్బుడగ్గలను?'

నేను మవునంగా ఉండిపోతుంటే మీ ఆబ్బాయి పట్టుదల, విగుగు ఎక్కువవుతున్నాయి. చదువుకున్న వాడై కనీస సంసార్కం కూడా లేకుండా నోరు విప్పి చెప్పుకోవటావి క్కూడా సిగ్గు వడే చోట్ల సిగరెట్టులో కాల్చి చురకలు పెడుతున్నారు." బాధ, సిగ్గు మిళితమైన స్వరంతో చెప్పిన ఆ అమ్మాయి తల వాలిపోయింది. కన్నీళ్ళు బుగ్గల మీదుగా జారి తడుతున్నాయి. సమస్తం పోగొట్టుకున్న దానిలా నిర్వికారంగా శూన్యం లోకి చూస్తూ ఉండిపోయిం దా వృద్ధురాలు.

చాలా సేపయిం తరవాత ఇద్ద రమ్మాయిల వైపు చూసి అంది—

"వీడిలా ఎందుకు తయారయ్యాడో నేను కనుక్కుంటాను. మీరు వెళ్ళి నా పెద్ద కొడుకుని తీసుకు రండి." అమ్మాయిలిద్దరూ వడివడిగా వెళ్ళారు నా కిదంతా, వింతగా ఆయోమయంగా ఉంది.

వీళ్ళందరూ ఎవరు? ఈ వృద్ధురాలి తెవరు? ఈ విళ్ళి ఎక్కడో చూసి నట్టుందే? ఎక్కడ? ఎవరై ఉంటారు? శాడిన్టు లాంటి ఈవిడకొడు తెవరు? అతని అన్న ఎవరు?

నేను ఆలోచనలో మునిగి ఉండగానే ఆ అమ్మాయి లిద్దరూ ఒక యాల్లె యేళ్ళ వయసున్నతన్ని వెంట బెట్టు కొచ్చారు. అతని మొహం కాంతిగా, శాంతిగా ఉంది.

అతన్ని చూడగానే నా ఆలోచనలు చెదిరిపోయాయి.

“నమస్కారం, అమ్మా!” వచ్చినతను వృద్ధురాలికి నమస్కరించాడు.

ఎర్రబారిన వృద్ధురాలి కళ్ళు అతన్ని కోపంగా చూశాయి.

“ఏరా? నీ తమ్ముడు ఆ మాయకుల్ని పీడించి, లంచాలు తీసుకుని 'తాగితండనా లాడుతున్నాడట నిజమేనా?' కర్కశంగా అడిగింది వృద్ధురాలు.

సిగ్గుతో తల దించుకుని నిజమే నన్నట్లు తలూపా డతను.

“మరి వా డలా అవినీతి మార్గంలో పయనిస్తుంటేనువ్వుమందలింపలేదా?” గద్దించి అడిగిం దామె.

“ఏలా మందలించ గలనమ్మా! అధికారం వాడి కళ్ళు కప్పేసింది. నేను మందలిస్తే నా ఒక్కడిదేనా తప్పు? అవినీతి, లంచగొండితనం దేశమంతలా అల్లకుపోయాం. నే నొక్కవే ప్రస్తుపుల్లోగా ఎందుకుండాలని ఎదురు ప్రశ్న వేస్తున్నాడమ్మా వాడు!” నెమ్మదిగా చెప్పా డతను.

“లంచగొండితనం దేశంలో అంతగా ప్రబలిపోయిందా?” ప్రశ్నించిం దామె.

“అ! పశువులు ఎంత ఆనందంగా గడ్డి తింటాయో, పండులు ఎంత ఆబగా ఆకుద్దం తింటాయో మనుషులు అంత ఆనందంగా లంచాలు తింటున్నారమ్మా. ఏ ఒక్కరిద్దరైనా హావేస్ట్ గా, ప్రస్తుపుల్లోగా ఉండాలనుకుంటే వాళ్ళ బ్రతు కుల్ని పరిహసించి చేతకాని వాళ్ళుంటుం డమ్మా సంఘం. బాధగా జవాబిచ్చా డతను.

“నిక్కష్టాల సంగతి కాదు నేను మాట్లాడుతుంది. నా కొడుకు సంగతి నేను ఆడుగుతున్నాను. ఈజీమని ముప్పి కట్టుకోసం బహుమతులకోసం ధర్మార్థ కామమోక్షాలందు నీతో ఉంటానని ప్రమాణం చేసి కర గ్రహణం చేసిన భార్యని హింసించే శాడిస్టుని నా కొడుకని ఎలా చెప్పుకోవాలా! సంఘాన్ని ఉద్ధరిస్తా డని ఆశగా లాలించి పెద్దచేసి సబ్ ఇన్ స్పెక్టర్ని చేస్తే నా కొడుకు విద్యుక్త ధర్మాన్ని విస్మరించి ఆఖరికి వో పథవిహాస దగ్గర కూడా లంచం తీసుకుని మధువు మై కంలో కానిపనిచేస్తున్నాడా? ఆ పథవిహాస పరసకు తన చెల్లెలే అవుతుందనే ఇంగితజ్ఞానం కూడా వాడిలో నశించి పోయిందా? నా కొడుకు ఇలా దపుర్బాగ్యుడిలా తయారయ్యా కెందుకురా?” ఆక్రోశిస్తూ అడిగింది వృద్ధురాలు.

“పర్వెర్షన్. యూత్ పర్వెర్షన్. జీవితాన్ని జీవితంలా అనుభవించటం

అనందించటం చేతకానితనం, దైర్యంగా వాస్తవ పరిస్థితుల్ని ఎదుర్కోలేని మానసిక బలహీనత వీడివేత కానిపన్ను చేయిస్తున్నాయి. అవినీతి అంధకారం లోకి వాడికి తెలియకుండానే వాడిని లాగేస్తోంది ఈ పర్వెర్షన్. మధువు లోనూ, మార్పియలోనూ ఆనందాన్ని వెతుక్కునే పిచ్చి ప్రయత్నంలో వాడు పశువై పోతున్నాడు. పశుత్వం వాణ్ని కమ్మిన క్షణాన ఆ తన వాళ్ళనే తాను హింసిస్తున్నాననే విచక్షణాజ్ఞానం వాడిలో నశిస్తోంది. ఆ బలహీన క్షణంలో చెల్లి, భార్య ఆందర్నీ హింసి స్తున్నాడు వాడు.” బాధగా కణతలు రుద్దుకుంటూ చెప్పా డతను.

వృద్ధురాలి కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి. “కనీసం మిగతా పిల్లలకయినా

మామూలుచదువులోపాటుఉన్నతసంస్కారంనేర్పించుబాబు. విద్య అంతిమలక్ష్యం మనో నేత్రాన్ని కాంతిపథం వైపు మళ్ళించటం అనే సూక్తిని వాళ్ళకి అర్థమయ్యేలా విడమర్చి చెప్పు ...”

తల్లిచెప్పుంటే మవునంగా వింటున్నా డతను.

క్షణం ఆగి తిరిగి చెప్పింది వృద్ధు రాలు.

“నీ తమ్ముడిలో చెప్పు. ఆడదాన్ని హింసించి అనందించే నీ నీచ ప్రవృత్తికి నీ తల్లి ఆక్రోశిస్తోందని చెప్పు. ఆడదాన్ని అవమానించి కాలరాచే నీ వికృత స్వభావానికి కుమిలిపోతూ నీలాంటి శాడిస్టుని కని దేశానికి తీరిని అన్యాయం చేశానేమో ననే బాధతో అనుక్షణం మానసికక్షోభ ననుభవిస్తోందని చెప్పు. కప్పతల్లి కడుపులో చెయ్యిపెట్టి కెల కొద్దని అమ్మ నిన్ను వేడుకొందని దీనంగా వాడికి మనసుంటే అది కరిగేలా చెప్పు. హృదయ విదారకంగా రోదిస్తూ అంది వృద్ధురాలు.

“తప్పకుండా చెప్పావమ్మా. ఆ పైస వాడిష్టం” నెమ్మదిగా పలికి వెనుదిరిగి ముందుకి సాగిపోతున్న అతన్నిచూస్తుంటే అతను, ఆ వృద్ధురాలు వాళ్ళంతా ఎవరో నాకు పోతావుగా గుర్తొచ్చేశారు.

గత నాలుగేళ్ళుగా ఉద్యోగంకోసం పిచ్చివాడిలా తిరుగుతూ వాళ్ళని మర్చి పోయాను. ఎవరో, ఎవరో అనుకున్నాను.

ఆ వెళ్ళిపోతున్నతను ఛాన్సలర్. వెక్కివెక్కి ఏడుస్తున్న ఆ వృద్ధు రాలు మా అమ్మ!

మా అమ్మ పేరు! “అంద్రా యూనివర్సిటీ” !

